

PROP DE VOSALTRES

Domund 2016

Fa poques setmanes una notícia ens encongia el cor: una religiosa nascuda a Barcelona, de la Congregació de Jesús-Maria, Isabel Solà, era assassinada a Haití per un motiu fútil: robar-li la bossa.

Després de la seva mort hem descobert la fortalesa humana i cristiana d'aquesta gran dona, que va regalar molts anys de la seva vida per compartir-la amb els més pobres de la terra. Moguda pel seguiment del Senyor va mostrar una gran entrega als seus germans de Guinea Equatorial i d'Haití. I era molt feliç. Així ho demostra la cara de la seva fotografia, reproduïda als diaris i cadenes de televisió. Ha estat un gran exemple per a tots nosaltres.

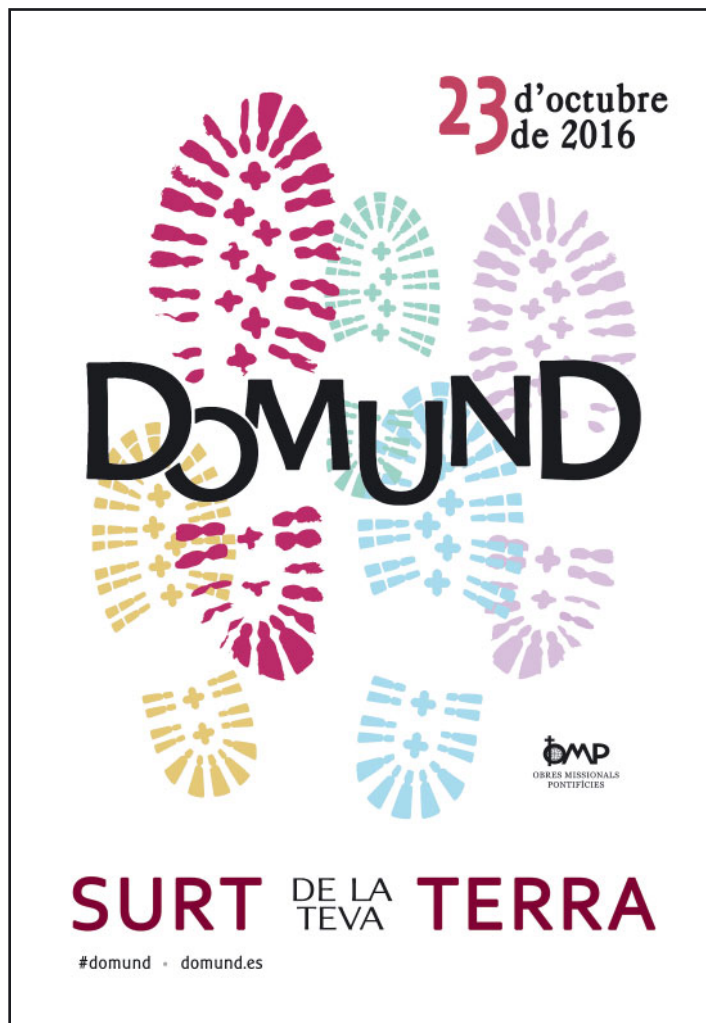
Com la Isabel, hi han uns 13.000 cristians de les diòcesis espanyoles, distribuïts pel món sencer, per anunciar l'Evangeli i compartir la seva vida amb els altres. Totes aquestes persones han conformat la plataforma de l'atenció de l'Església a les nacions més pobres. És evident que la transmissió de la fe no s'atura a les fronteres de la pobresa. Ha d'arribar a totes les nacions, amb independència del seu nivell de desenvolupament. Però aquestes persones han contribuït de manera clara a albirar, des del radical missatge de Jesucrist, un futur més esperançador per a tots els pobles.

La celebració del DOMUND manté diverses dimensions: l'agraïment als qui es dediquen a treballar per la dignitat dels altres, la crida a la nostra consciència per a l'ajuda econòmica que tanta

gent necessita, el reconeixement a la tasca dels missioners per les seves vides coherents amb la fe que intenten transmetre diàriament, mitjançant la paraula i, sobretot, el testimoni.

econòmica, que ens impulsa a la solidaritat i a la igualtat.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

El lema que ens proposa el Papa per a aquest any és «SURT DE LA TEVA TERRA». És la invitació que ens fa el Sant Pare a sortir de nosaltres mateixos, de les nostres fronteres, per posar al servei dels altres els propis talents. La missió del cristià és universal, sense fronteres ni comoditats. És la mateixa frase que li dirigeix Déu a Abraham en el llibre del Gènesi i, que amb seguretat, sentim en el nostre interior quan ens tanquem i ens oblidem dels nostres germans. L'Església és essencialment missionera. Ha de sortir sempre per trobar-se en la situació de les perifèries geogràfiques i existencials del nostre món. És una crida a tots nosaltres per evitar la paràlisi o el desencant en les nostres actuacions. Mirem més lluny, més alt.

El papa Francesc escriu un missatge personal per a aquesta significativa ocasió. L'ha titulat «Església missionera, testimoni de misericòrdia». Us aconsello la seva lectura; arribarà a emocionar-vos. Per la meua part ressaltó una frase que m'ha fet pensar molt: «Els missioners saben per experiència que l'Evangeli del perdó i de la misericòrdia pot portar alegria i reconciliació, justícia i pau.»

Acabo aquest comentari sol·licitant les vostres oracions pels missioners i per tots aquells que es beneficien de la seva acció. Demano també la vostra aportació

NOTÍCIES

III Simposi Marià a la Casa de l'Església

Els propers dies 4 i 5 de novembre tindrà lloc el III Simposi Marià a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església. Enguany se celebra dins de l'Any de la Misericòrdia i coincidint amb el 70è aniversari de la proclamació de la Verge Blanca de l'Acadèmia com a patrona de Lleida.

El títol del simposi serà «Maria, Mare de la Misericòrdia».

Aquest estarà dedicat a aprofundir en l'exemple de Maria com a Mare de Misericòrdia.

La inauguració serà el divendres dia 4, a les sis de la tarda, seguida per una ponència i un concert.

El dissabte dia 5, tindrà lloc una segona ponència, seguida d'una taula rodona, que acabarà a les 13.30 h amb les conclusions del simposi. L'organització d'aquest esdeveniment corre a càrrec de l'Acadèmia Mariana de Lleida, IREL i Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

Pregar pels vius i pels morts

Avui comentarem la setena obra de misericòrdia espiritual: «Pregar pels vius i pels morts.»

L'obra de misericòrdia espiritual d'intercedir i pregar pels altres és un acte que ens

convida a oblidar-nos una mica de les nostres pròpies necessitats i pensar en les situacions i necessitats de la resta de persones.

Ho acostumem a fer amb freqüència quan preguem intercedint per persones estimades i també per altres que ni tan sols coneixem, fins i tot per les que ens han fet mal.

El papa Francesc ja ens va assenyalar el camí a seguir quan es va reunir a Assís per a la pregària interreligiosa.

Així mateix, no ens podem oblidar dels nostres germans difunts. El *Catecisme de l'Església catòlica* ens recorda la intercessió per ells per mitjà de la pregària. La nostra pregària no és un acte privat, passiu, centrat en alguna cosa inexistente, sinó un moment de comunió profunda, que va més enllà del que és palpable.

A través de l'oració entrem en contacte amb el nostre propi ésser i amb el més íntim i essencial de la resta dels éssers humans, coparticipants dels nostres dons. Pregar pels vius i pels difunts és fer conscient aquesta comunicació que existeix entre cada una de les persones, tant les que peregrinen en aquest món com les que ja han conclòs aquesta peregrinació.

Les persones que ens han deixat, creiem que Déu misericordiós ja les ha acollit, i el que faig és encomanar-me a elles perquè preguin al Pare per mi.

Toni Riera, sj

Conferències sobre «Matrimoni i Dret canònic»

El Bisbat de Lleida i l'IREL, en col·laboració amb el Departament de Ciències Jurídiques i Econòmiques de l'IEI, han organitzat el segon cicle de conferències sobre «Matrimoni i Dret canònic», amb l'objectiu d'analitzar les importants modificacions legislatives promogudes pel papa Francesc i que han suposat rellevants canvis pràctics.

Durant el transcurs de les jornades s'estudiarà, de la mà de diferents experts en la matèria, els diferents motius pels quals es pot plantejar la nul·litat matrimonial, les principals característiques del procediment a seguir arran de la reforma i, per últim, debatrem amb el bisbe Salvador sobre quins són els reptes del matrimoni en la societat d'avui. Les jornades van començar el 6 d'octubre, amb la conferència «Motius pels quals plantejar la nul·litat matrimonial», a càrrec

de Mn. David Codina Pérez, secretari general i jutge diocesà del Bisbat d'Urgell. A continuació, el dia 3 de novembre, el vicari judicial del Bisbat de Terrassa, Mn. Joan Lázaro Padrós, impartirà la conferència «Actualitat sobre el procés de nul·litat endegat pel papa Francesc».

El cicle acabarà l'1 de desembre amb la conferència «El matrimoni en la societat d'avui», a càrrec del nostre bisbe Salvador Giménez.

Totes les sessions tindran lloc a l'Aula Magna del IEI, a les 19.30 h, i estan coordinades per Xavier Palau Altarriba.

Homenatge a Mn. Amadeu Carrera a Torrelameu

Unes 120 persones van participar, diumenge 25 de setembre, en l'homenatge que el poble de Torrelameu va fer a Mn. Amadeu Carrera, que després de 21 anys a la parròquia del poble ha passat el relleu a Mn. Juan Carlos Mandje Bote.

El dia va començar amb una missa presidida pel Bisbe de Lleida, Salvador Giménez. Després de la cerimònia, Mn. Amadeu va descobrir una placa en el seu honor situada al costat de l'església, on abans hi havia l'antiga rectoria.

Aquest lloc es dirà, d'ara endavant, plaça Mn. Amadeu Carrera. El bisbe Salvador va ser l'encarregat de descobrir una placa en què apareixen tots els sacerdots que han passat per Torrelameu, des del 1939. En acabar el dinar hi van haver activitats organitzades per les associacions del poble.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Hem escoltat un passatge de l'Evangeli de Mateu (11,2-6). La intenció de l'evangelista és fer-nos entrar més profundament en el misteri de Jesús per a fer-nos càrrec de la seva bondat i la seva misericòrdia. L'episodi és el següent: Joan Baptista envia els seus deixebles a Jesús —Joan era a la presó— per a fer-li una pregunta molt clara: «¿Ets tu el qui ha de venir, o n'hem d'esperar un altre?» (v. 3). Era just en el moment de la foscor... El Baptista esperava amb ànsia el Messies i en la seva predicació l'havia descrit amb colors vius, com un jutge

És la misericòrdia el que salva

que instauraria finalment el regne de Déu i purificaria el seu poble, premiant els bons i castigant els dolents. Ara que Jesús ha començat la seva missió pública amb un estil diferent, Joan pateix perquè es troba en una doble foscor: en la foscor de la presó i d'una cel·la, i en la foscor del cor. No comprèn aquest estil de Je-

sús i vol saber si realment ell és el Messies, o si potser se n'ha d'esperar un altre.

I la resposta de Jesús sembla a primera vista que no respongui la pregunta del Baptista. Jesús, de fet, diu: «Aneu a anunciar a Joan el que sentiu i veieu: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden

purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la bona nova. I feliç aquell qui no em rebutjarà!» (v. 4-6).

Déu no ha enviat el seu Fill al món per a castigar els pecadors ni per a destruir els malvats. A ells va adreçada la invitació a la conversió per tal que, veient els senyals de la bondat divina, puguin retrobar el camí de tornada.

Benaurats aquells qui, davant els gestos i les paraules de Jesús, gloriïquen el Pare que és al cel.

(Dimecres, 7 de setembre de 2016.)

El retaule de l'Acadèmia restaurat

El responsable de l'Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia Mariana, Mn. Gerard Soler, ha presentat el resultat de la restauració del retaule de l'Oratori, acompanyat per Ximo Company, delegat diocesà de Patrimoni Artístic del Bisbat de Lleida, i de Miquel Àngel Herrero, restaurador del CAEM (Centre d'Art d'Època Moderna) de la Universitat de Lleida.

La iniciativa d'un grup de fidels ha permès restaurar el retaule de l'Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia Mariana. El cost de les obres ha sigut de 36.000 euros. La reforma ha estat encarregada al CAEM i ha tingut lloc entre els mesos de juliol i setembre.

El delegat de Patrimoni Artístic del Bisbat de Lleida i director del CAEM, Ximo Company, ha destacat que «és una acció modèlica des del punt de vista de recuperació del patrimoni. Normalment actuem quan les coses estan molt deteriorades, aquí hem actuat a temps. Tenim retaule per a anys», ha explicat Company.

La restauració ha estat inaugurada el passat 1 d'octubre amb la celebració d'una Eucaristia, presidida pel bisbe Salvador Giménez.

El cost de les obres ha sigut de 36.000 euros. La reforma ha estat encarregada al CAEM i ha tingut lloc entre els mesos de juliol i setembre.

Acció de gràcies per la canonització del bisbe Manuel González

Dissabte 29 d'octubre, a la Parròquia de Sant Pere tindrà lloc, a les sis de la tarda, una conferència a càrrec de M. del Carmen Ruiz Izquierdo, missionera eucarística de Natxaret, amb el títol «Missatge de sant Manuel González, apòstol de l'Eucaristia». A les set de la tarda se celebrarà l'Eucaristia.

A les sis de la tarda, una conferència a càrrec de M. del Carmen Ruiz Izquierdo, missionera eucarística de Natxaret, amb el títol «Missatge de sant Manuel González, apòstol de l'Eucaristia». A les set de la tarda se celebrarà l'Eucaristia.

Premis del Certamen Marià

El paranimf de l'Acadèmia Mariana va acollir, el diumenge 2 d'octubre, l'entrega de premis del Certamen Marià, que se celebra des de fa 154 anys. Aquest any s'ha dedicat al quadre de la Immaculada Jove, patrona de la Pastoral de Joves.

El mantenidor del certamen va ser el pare jesuïta Alexis Bueno, que va reflexionar sobre la bellesa, Maria i el món dels joves, prenent com a punt de partida la paràbola del fill pròdig. Van ser guardonades onze persones, i la Flor Natural, que premia un poema en honor a la Verge, va ser per a Maria Assumpció Cornadó Lladó, de Tarragona. Alexis Bueno va fer una reflexió sobre la bellesa amb el títol «Una bellesa per salvar el món: Maria i el retorn dels fills a casa». Tot reflexionant sobre la paràbola del fill pròdig des de la perspectiva de Maria.

A continuació de la ponència, es van lliurar els premis als guanyadors. Després, els autors premiats van llegir els seus poemes amb l'acompanyament musical d'Emma Palau. Es va projectar l'audiovisual guanyador, i després la coral Shalom oferí un concert.

Aquest mateix dia 2, coincidint amb la Festivitat de la Verge Blanca de l'Acadèmia, es va celebrar la Missa solemne a la Catedral de Lleida, presidida pel bisbe Salvador Giménez.

REFLEXIONS

Estem tots al mateix bàndol

Fa unes setmanes vàrem reflexionar sobre un tema tan delicat com l'amor als dolents i enemics, aprofundint les paraules evangèliques que parlen del fonament de l'amor radical: el mateix amor de Déu. Evoquem avui els ensenyaments de Jesús que subratllen la necessària consciència del pecat propi quan tendim a considerar només els pecats dels altres.

Un passatge de l'Evangelí és especialment colpidor. Presenten a Jesús una dona que ha comès adulteri i li diuen que la llei obliga a apedregar-la (Jn 8,2-11). L'escena no és només un moment anecdòtic; és com una concreció plàstica de la nostra convivència humana. Les persones tenim queixes les unes de les altres, i n'hi ha que fan impossible la vida social amb la seva actuació injusta i agressiva; tothom reacciona exigint justícia i càstig, i urgint que es restableixi l'ordre. Jesús mira a tothom i parla, i la seva paraula ressona com un ganivet esmolat que feix les oïdes: «Qui no tingui pecat, que tiri la primera pedra.»

Aquest ensenyament de Jesús sobre l'amor als dolents i als enemics té un nou accent: tots sou igualment pecadors. Quan parlem de dolents i enemics, inevitablement fem dos bàndols: els dolents i nosaltres. Jesús vol superar aquesta espontaneïtat i subratlla que només hi ha un bàndol en el qual hi som tots: el dels pecadors. Continua sent veritat que n'hi ha que són corruptes, trafiquen amb persones o maten. No és gens fàcil aleshores gestionar el què cal fer amb aquestes persones. Però Jesús va a l'actitud. És un engany i una autojustificació tractar-los com a persones d'un altre món que no és el nostre. Tots som pecadors, estimats i perdonats per Déu. Aquesta convicció evita reduir la justícia a una mena de venjança civilitzada i promou el treball per una convivència positiva i constructora.

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- ▶ **Dimarts, 25 d'octubre:**
—Reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense a Tiana.
- ▶ **Divendres, 28 d'octubre:**
—A les 20.30 h, concert de l'Escolania de Montserrat a l'Auditori Enric Granados.
- ▶ **Dissabte, 29 d'octubre:**
—A les 18 h, conferència a l'Església de Sant Pere.
—A les 19 h, Eucaristia a l'Església de Sant Pere.
- ▶ **Diumenge, 30 d'octubre:**
—A les 12 h, Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe, en acció de gràcies per la canonització del bisbe Manuel González, a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ef 4,32-5,8 / Sl 1 / Lc 13,10-17]. Sant Antoni M. Claret (Sallent 1807 - Fontfreda 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria (Claretians) a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martí, mr.

25. ■ Dimarts [Ef 5,21-33 / Sl 127 / Lc 13,18-21]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell

(apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa).

26. ■ Dimecres [Ef 6,1-9 / Sl 144 / Lc 13,22-30]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Rústic, bisbe de Narbona.

27. ■ Dijous [Ef 6,10-20 / Sl 143 / Lc 13,31-35]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Divendres [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols;

sant Silvi, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. ■ Dissabte [Fl 1,18b-26 / Sl 41 / Lc 14,1.7-11]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. iv), patró de Girona (1387); santa Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

30. ■ Diumenge vinent, XXXI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 11,23-12,2 / Sl 144 / 2Te 1,11-2,2 / Lc 19,1-10]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, mrs.; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

Diumenge XXX de durant l'any

COMENTARI

Sigueu-me propici, Déu meu, que sóc un pecador

El llibre de *Jesús, fill de Sira*, mostra com Déu respon als diversos agents del culte. *El Senyor fa justícia i no es deixa influir per ningú en perjudici dels pobres.*

El culte dels explotadors no pot subornar el Déu «defensor dels pobres»: *el crit d'auxili dels pobres penetra més enllà dels núvols.*

Sant Pau contempla la seva mort com una *libació vessada sobre l'altar*. Les «ofrenes de libació» eren ofrenes de líquid (oli, vi...) vessades juntament amb alguns sacrificis.

Després de lluitar en aquest combat i acabada la cursa em mantinc fidel: les metàfores del combat i la cursa subratllen el caràcter dinàmic del seguiment de Jesús, que Pau ha viscut perquè el Senyor m'assistia i em donà forces.

Jesús digué a uns que es refiaven de ser justos i per això tenien per no res a tots els altres.

La paràbola es basa en el contrast entre *el fariseu i el cobrador d'impostos*.

Dos homes pujaren al mateix lloc —al Temple— a fer una mateixa acció —a pregar—: com és que un tornà perdonat a casa seva i l'altre no?

L'element diferenciador no és el lloc (*Temple*) ni la intenció teòrica (*pregar*) sinó l'actitud en la pregària d'un i l'altre.

El fariseu comença dient «*Déu meu, us dono gràcies*», però de fet es vanta dels seus mèrits.

Què lluny del model d'acció de gràcies, el Magnificat, on Maria celebra Déu *que mira la petitesa de la seva serventa!*

El cobrador d'impostos es donava cops al pit i deia: «Déu meu, sigueu-me propici que sóc un pecador». Confessant-se pecador davant Déu misericordiós que vol donar-nos el seu perdó, aquest *baixà perdonat a casa seva*. Només qui es reconeix pecador pot acollir l'amor de Déu misericordiós per créixer com a fill de Déu.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

(Sir 35,12-14.16-18)

El Senyor fa justícia, no té miraments amb el prestigi dels homes, no es deixa influir per ningú en perjudici dels pobres; escolta la pregària dels oprimits, no es fa sord al clam dels orfes ni al plany insistent de les viudes. El Senyor rep benèvolament els qui l'honoren, el clam d'aquests homes arriba al cel, el crit d'auxili dels desvalguts penetra més enllà dels núvols, i ells no es consolen fins que arriba a terme, no desisteixen mentre l'Altíssim no intervingui per fer justícia a favor dels innocents. El Senyor no s'entretindrà, no tardarà a sortir a favor d'ells.

▶ Salm responsorial (33)

R. *Quan els pobres invoquen el Senyor, ell els escolta.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meua ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Els ulls del Senyor vetllen pels justos, / escolta quan criden auxili. / Així que criden, el Senyor els escolta / i els treu de tots els perills. R.

El Senyor és a prop dels cors que sofreixen, / salva els homes que se senten desfets. / El Senyor rescata de la mort els seus servents, / i no acusarà els qui es refugien en ell. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 4,6-8.16-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació. Durant la meua primera defensa davant el tribunal no es presentà ningú a fer-me costat; tothom m'abandonà. Que Déu els ho perdoni. Però el Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 18,9-14)

En aquell temps, Jesús digué aquesta paràbola a uns que es refiaven que eren justos i tenien per no res a tots els altres: «Dos homes pujaren al temple a pregar: un era fariseu i l'altre cobrador d'impostos. El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: «Déu meu, us dono gràcies perquè no sóc com els altres homes: lladres, injustos, adúlter, ni sóc tampoc com aquest cobrador d'impostos. De juno dos dies cada setmana i us dono la desena part de tots els meus ingressos». Però el cobrador d'impostos, que s'havia quedat un tros lluny, ni gosava aixecar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit i deia: «Déu meu, sigueu-me propici, que sóc un pecador». Us asseguro que aquest tornà perdonat a casa seva i l'altre no; perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic

(Eclo 35,12-14.16-19a)

El Señor es juez, y para él no cuenta el prestigio de las personas. Para él no hay aceptación de personas en perjuicio del pobre, sino que escucha la oración del oprimido. No desdeña la súplica del huérfano, ni a la viuda cuando se desahoga en su lamento. Quien sirve de buena gana, es bien aceptado, y su plegaria sube hasta las nubes. La oración del humilde atraviesa las nubes, y no se detiene hasta que alcanza su destino. No desiste hasta que el Altísimo lo atiende, juzga a los justos y les hace justicia. El Señor no tardará.

▶ Salmo responsorial (33)

R. *El afligido invocó al Señor, y él lo escuchó.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca, / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

El Señor se enfrenta con los malhechores, / para borrar de la tierra su memoria. / Cuando uno grita, el Señor lo escucha / y lo libra de sus angustias. R.

El Señor está cerca de los atribulados, / salva a los abatidos. / El Señor redime a sus siervos, / no será castigado quien se acoge a él. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 4,6-8.16-18)

Querido hermano:

Yo estoy a punto de ser derramado en libación y el momento de mi partida es inminente. He combatido el noble combate, he acabado la carrera, he conservado la fe. Por lo demás, me está reservada la corona de la justicia, que el Señor, juez justo, me dará en aquel día; y no sólo a mí, sino también a todos los que hayan aguardado con amor su manifestación.

En mi primera defensa, nadie estuvo a mi lado y me dio fuerzas para que, a través de mí, se proclamara plenamente el mensaje y lo oyeran todas las naciones. Y fui librado de la boca del león.

El Señor me libará de toda obra mala y me salvará llevándome a su reino celestial.

A él la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 18,9-14)

En aquel tiempo, Jesús dijo esta paràbola a algunos que se confiaban en sí mismos por considerarse justos y despreciaban a los demás: «Dos hombres subieron al templo a orar. Uno era fariseo; el otro, publicano. El fariseo, erguido, oraba así en su interior: «¡Oh Dios!, te doy gracias porque no soy como los demás hombres: ladrones, injustos, adúlteros; ni tampoco como ese publicano. Ayuno dos veces por semana y pago el diezmo de todo lo que tengo». El publicano, en cambio, quedándose atrás, no se atrevía ni a levantar los ojos al cielo, sino que se golpeaba el pecho diciendo: «¡Oh Dios!, ten compasión de este pecador». Os digo que éste bajó a su casa justificado, y aquél no. Porque todo el que se enaltece será humillado, y el que se humilla será enaltido.»